

Sygn. akt IV U 38/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopeczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 października 2017 roku w Ś.

sprawy z odwołania **S. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

w sprawie (...) z dnia (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

I. odwołanie oddala;

II. zasądza od powoda S. M. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód S. M. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 25 listopada 2016 roku, odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 19 lipca 2016 roku, wnosząc o zmianę decyzji poprzez przyznanie jednorazowego odszkodowania w wysokości co najmniej 5%. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że w wyniku wypadku doznał urazu kręgosłupa w odcinku szyjnym, co wpłynęło bardzo negatywnie na stan jego zdrowia, powód doznał ograniczenia ruchomości oraz utrzymującego się do chwili obecnej bólu mięśni.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji podnosząc, iż Komisja lekarska ZUS ustaliła 0% uszczerbku na zdrowiu powoda w związku z wypadkiem przy pracy.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

W dniu 19 lipca 2016 roku powód w czasie zatrudnienia w (...)J. w W. uległ wypadkowi przy pracy.

Orzeczeniem Komisji lekarskiej ZUS z dnia (...) roku ustalono 0% uszczerbku na zdrowiu powoda spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia (...)

Decyzją z dnia 25 listopada 2016 roku strona pozwana odmówiła powodowi prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia (...)

Dowód:

- akta ZUS – w załączeniu;

Długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 0%.

U powoda rozpoznano stan urazie przeciążeniowym kręgosłupa szyjnego bez następstw anatomicznych i funkcjonalnych oraz zespół bólowy kręgosłupa w wywiadzie, nie stwierdzono natomiast ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego opisanego pod pozycją 89 tabeli uszczerbkowej.

Stan neurologiczny powoda od dnia zdarzenia był prawidłowy i pozostał prawidłowy do dnia badania przez biegłego neurologa. Funkcje kręgosłupa są prawidłowe i nie powodują ograniczenia w wykonywaniu codziennych czynności życiowych, rodzinnych i pracy zawodowej oraz korzystania z aktywnych form rozrywki i rekreacji.

Dowód:

- opinia biegłego z dnia 14 IV 2017r. k. 24

- opinia uzupełniająca k. 36

- opinia biegłego z dnia 24 VIII 2017r k. 50

W tak ustalonym stanie faktycznym**Sąd zważył, co następuje:**

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych ubezpieconemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Zaś oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji.

Ponadto zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 powołanej ustawy za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Z treści powołanej regulacji wynika, że elementami koniecznymi uznania zdarzenia za wypadek przy pracy są nagłość zdarzenia, wywołanie zdarzenia przyczyną zewnętrzną, skutek powodujący uraz lub śmierć oraz pozostawanie w związku z wykonywaną pracą. Nagłość charakteryzuje się czymś nieprzewidywalnym, nieoczekiwanym oraz raptownym. Powyższa cecha musi dotyczyć samego zdarzenia, a nie skutku pod postacią urazu lub śmierci. Ponadto zdarzenie spełniające kryterium „nagłości” musi zostać wywołane przyczyną zewnętrzną, co oznacza, że nie może

pochodzić z organizmu ubezpieczonego dotkniętego zdarzeniem. Przyczyna ta winna być jednocześnie źródłem urazu lub śmierci ubezpieczonego.

Jako zewnętrzną przyczynę sprawczą wypadku przy pracy należy rozumieć każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego zdolny – w istniejących warunkach – do wywołania szkodliwych skutków. Wymaganie, aby uraz został spowodowany czynnikiem zewnętrznym wskazuje na konieczność związku przyczynowego między urazem i czynnikiem pochodzącym spoza organizmu poszkodowanego, przy czym czynnik ten ma zadziałać w ramach nagłego zdarzenia wywołanego przyczyną zewnętrzną. Ten element należy rozumieć w ten sposób, że wypadek przy pracy musi być wywołany taką przyczyną, zaś uraz spowodowany wypadkiem jest skutkiem działania czynnika zewnętrznego, pochodzącego spoza organizmu poszkodowanego.

Nagłe zdarzenie powodujące uraz lub śmierć ubezpieczonego nie musi nastąpić w czasie pracy i w miejscu pracy, lecz może mieć miejsce w dowolnym czasie i miejscu, pod warunkiem, że pozostaje w związku z rodzajem pełnionej przez ubezpieczonego pracy.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd oparł się na opinii biegłych sądowych z zakresu medycyny oraz złożonych do akt sprawy dokumentach zgromadzonych w aktach organu rentowego.

Jak wynika z opinii biegłych długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 0%. Biegły D. R. wskazał w opinii, że u powoda rozpoznano stan urazie przecięziowym kręgosłupa szyjnego bez następstw anatomicznych i funkcjonalnych oraz zespół bólowy kręgosłupa w wywiadzie, nie stwierdzono natomiast ograniczenia ruchomości kręgosłupa szyjnego opisanego pod pozycją 89 tabeli uszczerbkowej. Biegła J. S. wskazała natomiast, że stan neurologiczny powoda od dnia zdarzenia był prawidłowy i pozostał prawidłowy do dnia badania przez biegłego neurologa; funkcje kręgosłupa są prawidłowe i nie powodują ograniczenia w wykonywaniu codziennych czynności życiowych, rodzinnych i pracy zawodowej oraz korzystania z aktywnych form rozrywki i rekreacji. Biegli zgodnie orzekli, że wypadek z dnia(...) roku nie spowodował u powoda następstw w postaci trwałego czy długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionych stanowisk biegłych. Tym bardziej, że wydane opinie zawierają pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające doznane u powoda urazy. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Dlatego też Sąd podzielił dokonane w opiniach ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż powód nie doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy z dnia 19 lipca 2016 roku.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalono (punkt I wyroku).

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego (punkt II wyroku) znajduje oparcie w art. 98 k.p.c w zw. z §9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z dnia 2015 r., poz. 1804).